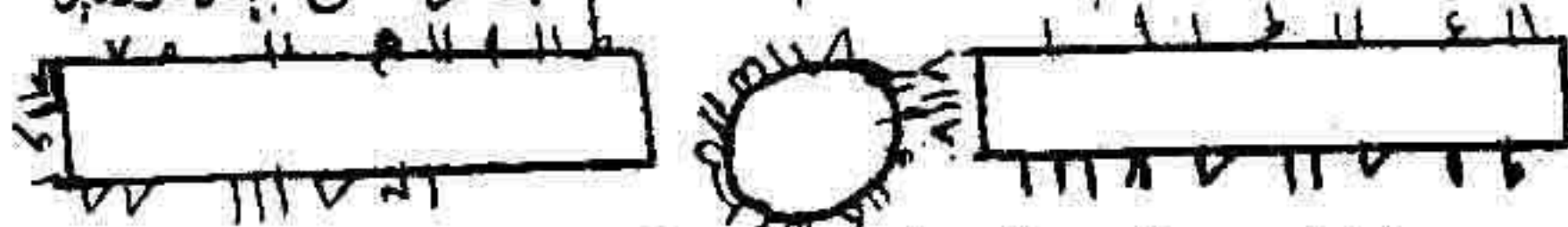

www.inapply.com

و بجای و ساندیم که از آن بالا نرینا شدیم پیش از من کرده بودند و بعد از من نیز بکنند
 مگر از این کتاب که سی و پنج سال مابست تا نام کردم و حق و ثمن حق مکنتام در این کتاب
 خود نیاوردیم هیچ شخص را ماب عمل ناکرده و نادرده و این کتاب را در جهان بیاد کاری
 گذاشتیم تا جمله علمای روی زمین عبرت بگیرند از کارهای من و سر نشوند از علم و دانند آنها
 که در علم فخرات من و شند که بدانجا نرسیده اند و فوت فهم این ندارند و هر که خط و اندک
 عمل از من بکنند بعد از مدت زعل از جمله عالمان که در این علم نازیده اند بهر راند و جمله
 در پیش وی فرمائند اگر هر یازید و فضیل عباس و جیب عجم و محمد سماء و ابو
 مشر یحیی و بوسلیمان دارانی و عبدالله ابن سهیل نسری بود در پیش آنکس که علم
 از این بیاموزد و علی از این بکند فرو ما متد حق ثم حق و الله اعلم و چون خواهی که
 جمله فرشتگان را بجهان خدای تم مسخر کن و هر را بینی و با هم نشین کردی و از هر
 قبض کبری و ایشان توانی نزدیک پیغمبران و بدرجه اولیا برسی و الباقی معلوم مابدا که
 چهل روز روزه داری و در این مدت هر روز فضلی میآوری و جامه ها سفید بپوشی
 در پوشی و اکثر اوقات در مندل مانی و این بخور را میسوزان مغل از رقی کافری بای
 کند و سفید اولی آنها را شک بکوب و با هم عجم کن و هر روز هشت مثقال و هشت
 هشت مثقال بسوز و مدت شش ماه این چهل بکروز است و این مندل را به هفت میل
 مابدا کشید و چهار کاره فولاد در چهار رکن مندل مابدا فرو بردن و در شبانه
 روزی پیش از زود بار از مندل بیرون نشاند و مندن و غذا کم مابدا خوردن و
 جوانی نشاند خوردن که فرشتگان همیشهای عظیم نمایند و سی چوب نام مابدا که
 مابدا بپدا کردن و ابر ششم سفید و ابر ششم را و اس خانم را بر نقره نقش مابدا کرد و از
 و حیدر سباز از نقره بد سازی یک سکه و بر او نقش کن در آن روز که در مندل خواهی
 در آمد و آن غریب را در وقت عظمت خواندن و در آنگاه که در مندل مابیشی دائم

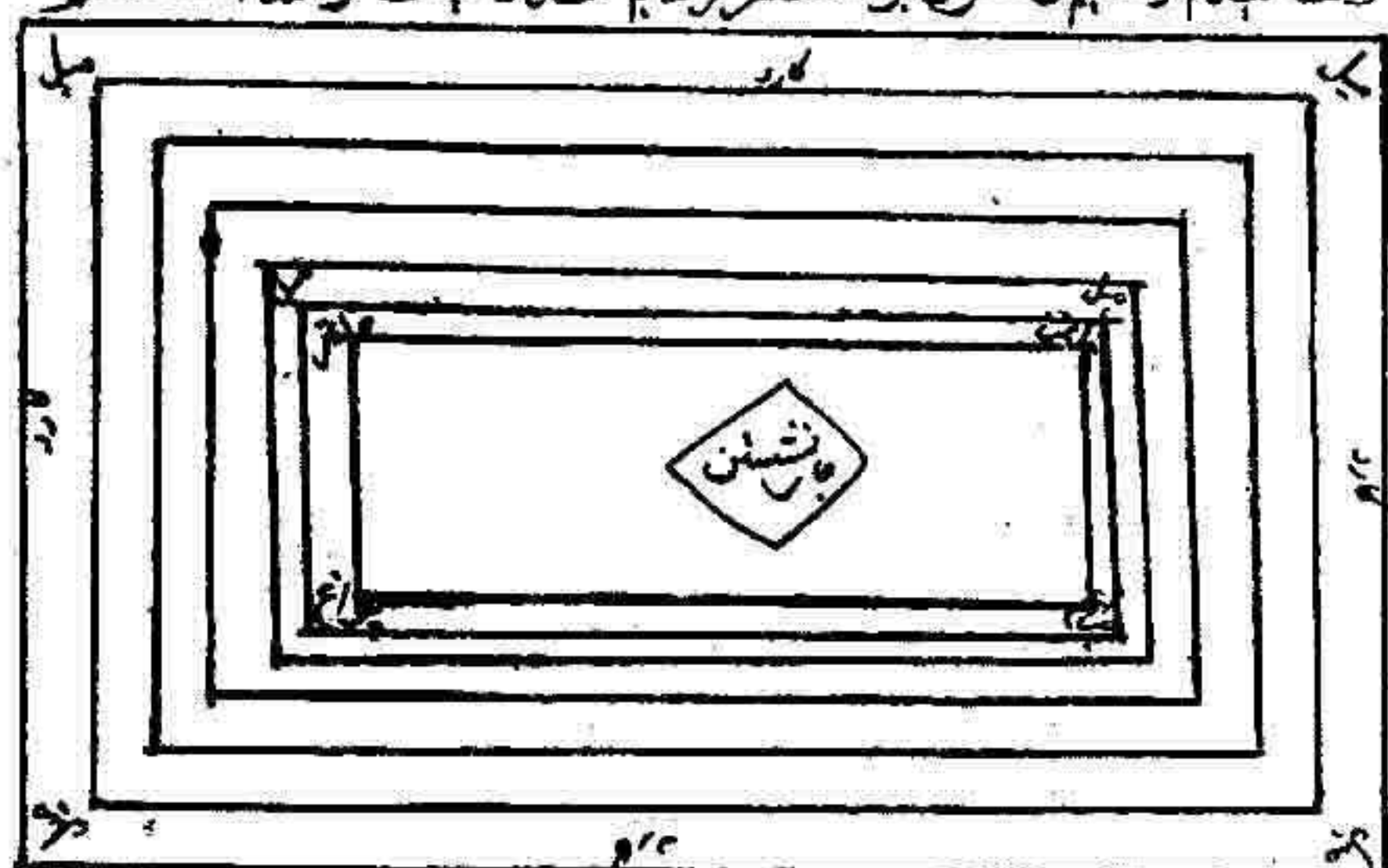

در دست خود داری نالایت قوی بود و نرسی و هر روز و هر شب چهار رکعت نماز
کن بیک سلام و در هر رکعتی فاتحه الکتاب یکبار و پس یکبار و قل اوی سه بار بخوانی
و این بار سلام ده بعد از این غریب خوان و غریب را هزار چهار صد و چهل یکبار بگوید
خواند و در خواندن غریب دایم بجزیه اشارت باید کرد تا از مغرب و نرس دل تو این باشد
و چون از منزل بیرون ای ای بن طلسم را بنویس و بخوابد و بیرون ای هر بار که از منزل
بیرون ای ای بن طلسم را بنویس و بخوابد و بیرون ای و طلسم این است و الله اعلم

وزینها طلسمات را در حصه نهان کن چون سرماه بپشت و بکروند از

مدت شصت یک روز در هر حیوان در چشم تو یا بر طبیعی شده باشد در رفتن ترا در ماهها
و خشکی همان بود و کوه حجاب نشود و این اسرار عظمت خداست جل جلاله و در خواب
هر شب بهشت را به بینی و در پنج را به بینی و میوه های بهشت بخورد و بیاری
و این تا گفتن است زیرا که این اسرار خداست و چون چهل روز تردد یک شود
به بیند و بداند خدا بنم چهره و لای با و داده است و تقرب ببارگاه الهی با قدر و زنده
جاوید شده و چهار علم از نور فرشتگان فرو دارند و در شب چهل و یکم بر سر وی
بگذارند بدانکه باران بهشتی بر سر وی نثار کنند یعنی باران رحمت حق و بیند و دیگر
بعاله سفلی التفات نماند و در و پر از نور بگذرد خدا بنم بوی که بان پر ها بهشت
تواند رفت و مقام پیغمبران تواند دید و با ایشان صحبت تواند داشت چون
برود و انعام را به بیند و میوه بهشتی خوردن که در از وی مرگ شود هر چند
از خدا بنم مرگ خواهد شد سال در عمر وی و بقولی و بیست سال در عمر وی
بپزاید تا هر نور و خلق فرشتگان که در و بعد از آن چند وقت چنان شود از خورد
میوه های بهشت که بوی بهشت از وی بد و بر هر که نظر کند ولی گردد
بفرمان خدا بنم و پیش از این تفسیر کردن حاجت نیست عفا و علما را معلوم
کرد و دیگر حقیقتها و نفالی و پرافوت هفت شبر بدهد و آوازی چون داود

شود بفسب خوشا و ازان دنیا و بر هر سنگ و خاک که دست نهد با یکدیگر دان
 مغرب شود و با فوت رسانی گردد و عمل شود بقدرت خدا بنعم و غنیمت این را با حقا
 با بدخواندن و در وقت خواندن دل را حاضر باید داشت و چراغ نهر باید که در این
 جوانی نبود از روغن کن یا از روغن کل بسوزانند بهر و در این غنیمت اسم اعظم است
 البته و هر نویبت اگر خواهی بکنی با مپاک در پوش و در جای خالی نشینی و این غنیمت
 چهل یکبار بخوان و طلسم را که در حقه نگاهداری گفتیم یکی از آن بیرون آری و برین
 نام باد شام آنکروه را که خواهی خوان روحا بنان بود و خواه جنان بود و خوا
 ده بودی الحال بخوان تا بپایند صغیر و کبیر ایشان و در پیش تو چون بنده ذلیل
 بایستند و هر چه فرمای میکنند و این غنیمت خواص بی نهایت دارد شازده دفر
 بود این مقدار کردم تا عالمان بدانند که چه مقدار بیخ کشیدم و این عمل را با این مرتبه
 رسانیدم و عظیم و مطول بود مختصر کردم مندا لاینت والله اعلم

ابد و تواند خواند باین ورد فایم نماید و اگر نتواند خواند کسی را بوجبه حلال الاجارت کرد
 تا برای وی بخواند و بر وی دمد صحت نماید و اگر بخواند ن میسر نشود و نویسد
 در مصرف سبده شفا یابد و اگر کسی را سحر کرده باشند و یا از جن و از وایح استیج
 رسیده باشد همین نوع عمل کند و از برای مرضائم الصبیان بر چوب عود خواند و
 در زردمان کودکی دود کند و پروالای زود نویسد بر مشک و زعفران
 و سحر کرده بپندند تا رفع شود و عدد کیران او را دهشتاد هزار سجد و چهل
 و نه بار است در مدت دو بیست روزی باید خواند هر روز سجد و شصت شش
 بار و در سر و زانو هر روز سجد و هشتاد یکبار بخواند هنوز با تا رسیده آثار
 صحت مشاهده کند و دیگر سحر روی کار نکند و اگر بعد کیر نتواند بعد و وسط
 بر یک مجلس نصد و هشتاد و هشت بار بخواند و اگر این میسر نشد بعد و خاتم شش بار
 با خاتم سید و نه چهار نوبت بخواند دفع مرض و علل و سحر و جیب امراض گردد و خواهر این
 امان کریمه بسیار آید اختصار کوشیده در این نسخه مصلحت بود این است بسم الله الرحمن الرحیم
 فاتحه الكتاب بعد یا ایها الذین امنوا صبروا وصابروا وادعوا الله واثقوا الله لعلکم تفلحون و من یخرج
 من بیته مهاجرا الی الله ورسوله ثم یذکر اللوث فقل وفع اجر علی الله وکان الله غفورا رحیما ان یؤکل
 علی الله ربی ورتکم ما من یدئلا هو اخذ بنا صیها ان ربی علی صراط مستقیم فان لولوا قتل
 حسبی الله فقلنا بلعنتکم ما ارسلک به البکم و یستخلف ربی فوما غیرکم ولا نصیر و یدر شیان ان الله
 علی کل شیء حفیظ و قل جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا قالوا ربنا غلبت علینا
 شفوننا و کنا فوما ننا ان ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون قال لا حسوا فیها ولا
 نکلمون الله احسب ان الناس ان یقولوا امنا وهم لا یفنون و لعلنا الذین من قبلهم فلیعلم
 الله الذین صدقوا و لیعلمن الکاذبین ام حسب الذین یعملون الشیئات ان یمسحوا
 ساء ما یحکون من کان یجوالا الله فان اجل الله لا ت و هو السميع العلیم
 لو انزلنا هذ القرآن علی جبل لرا به خاشعا منقادا عما
 من خشیه الله و انک لا مثال نصر بها للناس لعلهم یتفکرون هو الله الذی

لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی سبح له ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم باب ششم در دفع دشمنان و حوذان و مودبان و مفهور شدن اعداء و رام شدن مودبان بدین نيات بر حلو خواند بعدد کبير و عدد کبيری دو هزار و پست و پنجاه و سه عدد است و تصدیق کند بر فضا ائمه الکرما این عدد بر حلو خواند خواندن و در مدت پنجاه روز این ختم را با نام دسانده هر روز چهل و یکبار و در هر جمعه چهل و پنج بار بخواند و در روز آخر پنجاه نوبت بخواند و اگر خواهد مریک مجلس عدد و وسط بخواند یکصد و سی و پنج بار است عدد صغیر هفت بار و خاتم ده نوبت و خاتم خاتم یکبار بهر عدد که باین وارد فلام نماید دشمن مفهور گردد اما عدد کبير و وسط مذکور شد خاتم ده روز هر روز ده بار باید بهر نیت که خوا دشمن هلاک شود یا مفهور گردد و فاری مظفر اید و دیگر هیچکس با وی دشمن نتواند کرد و اما عهد نمیی گوید ده و فتنه که در سفر حج یا در سفر دیگر جمعی حوایان مرا بگرفتند و آنچه از خوث که بامن بود بردند و قصد قتل من کردند معصفت حایل داشتم اما خواستم که دو رکعت نماز بگذارم و انا بستان منهدم بودم نماز بگذاردم و و کلام بگشادم ای کدر این به مندرج است برآمد ایندا خواندن کردم جمعی حاضر کشند بر اسبان بلق سوار و عمامهای سفید و جامهای سبز و بهر موضع آن زمین که سم اسب نشان رسیدی سبز کشی و آب روان شدی دانستم که ایشان فرشته اند شمعها با نرها بدست و آن بدجنان را بکان بکان هلاک کردند و مرا گفتند یا غمی چون در دست ظلمه گرفتار گردی ما مقید با کسی بدست خصمی گرفتار کرد این ورد بخواند و بهر کس که اهل است تعلیم کند تا برای هر غم و الم کلی خلاصی از چنگ عدو و زبان بدگوی و خصم دوری در این و داد است و هم امام غمیی گوید بارها به

دفع غمهای کلی و کارهای مشکل و دشمنان بخیریه کردم و زود نجات یافتم و اگر خواهد
 که از نظر دشمن غایب گردد چون خصم از دور پیدا کرد به یک جانب راه رود و ایستاد
 ایستد کند و بخواند و باد بر خود دمزد و دشمن او را ندیدند و این از موده است و از برای
 فضا عداشب سه شنبه در میان دو جزیره رود بجانب جنوب پشت بشمال این در را
 بعد از خام بخواند البتة ان خصم نابود گردد و اگر لشکر بزرگی بشمار دارند خواهند
 آن بلاد را محاصره کنند و ایام ختم مبشر نکرده و از چهار جزیره و از چهار مسجد
 از هر یک قدری خاک بردارند و این ایات را هفت بار بر آن خاک بخوانند و شنبه
 لشکر یابند و در طلوع آفتاب البتة منهنز گردد و خواص این ایات فریب بدو
 جز بود در این نسخه زبادت و ردن مصلحت نبود این است بسم الله الرحمن الرحیم
 وَإِذَا خَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا قُرُونَكُمْ أَنْظُرُوا خُدَاوَا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا
 وَعَصَيْنَا وَأَمْرٌ بِيَوْمِ قُلُوبِهِمْ الْجَبَلُ يُكْفَرُ مِنْ قُلُوبِهِمَا بِأَمْرٍ كَرِهَ لَهَا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا
 مُؤْمِنِينَ أَمْرُ الرَّسُولِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ رُبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفِرُونَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
 رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسِعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا الْأَكْثَبُ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَ كَاسِيَتِكِ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا
 حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 فَلَا رَيْبَ أَنْ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَابْصَارَكُمْ وَخَمَسَهُ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنَ الْغَيْرِ اللَّهُ بِأَشْكُرَ بِهِ
 أَنْظَرَكُمْ نَصْرًا لَا يَأْتِي نَحْمُ بِصَدْفُونِ أَذْ لَسْتُمْ تَعْبَثُونَ رَبُّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنْ
 حَمَلَكُمْ بِالْقِيَمَةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مَرَدِفِينَ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا سُبْرَى وَلِنُظْمِتُمْ بِهِ قُلُوبَكُمْ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَنْتَ الْوَجْهَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَلَهُ غَايِبُ

من حمل ظلما ومن جعل من الصالحات وهو مومن فلا يخاف ظلما ولا هظما فحسنا به و
 بداره الارض فما كان له من فتنه يصبرونه من دون الله وما كان من المنتصرين
 وجعلنا من بين اديبهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون سلام
 فولا من رب رجم افرقت الساعة والناس الغضروا ان هذا يوم يعرضوا ويقولوا
 سمعنا من ربنا واذبحوا واتبعوا اهلهم وكل امرئ مستقر وليد حياهم من الانبياء
 ما فيه مزدجر حكيم بالغه فالتقى التذمر قول عنهم يوم يدع الذاع الى شئ
 نكر خشعا ابصارهم يخرجون من الاجداث كأنهم جراد منشتر مهطعين الى الذاع
 يقول الكافرون هذا يوم عسر كذبت ظلمهم قوم نوح تكذبوا عبدنا وقالوا مجنون
 وازدجوا فدى ربنا في مغلوب فانتصر ففتحنا ابواب السماء بما هم مهمل
 وخبرنا الارض عيوننا فالتقى الماء على امر قد قدر **باب** هفتم در بيان
 فرض وحفظ بدن واهل بودن از نكبات اهل باث معظمه راجعه حصول
 مرادات وادای فرض وحفظ بدن ودر آمدن اموال مداومت نماید بک
 صد و هشتاد و نه روز مسجد و سحر سبار و در هر جمعه هفتصد و نود
 و نبار و در جمعه آخر هشتصد بار چنانچه در این مدت هفتاد و یک هزار و پانصد
 و نود و نبار که عدد کبریاست با تمام رساند بهر نیت که خواهد البتة با تمام نارسد
 و مقصودش بر اینست که کند که استقامت براد بپند و اگر در باب مجلس عباد
 و سحر که پانصد و نه عدد است بخواند صاحب نصاب شود که هرگز در پیش
 و دلش شک نشود و ادای فرض شود و محرم روی کار نکند و اگر مهمل و بیکار
 کند و خاتم است و بد کند از اوقات و بلیات این بود و صاحب و ردا و دنیا
 با کمال ایمان بیرون رود و اگر بعد و صغیر که نه بار است بخواند البتة ابواب رزق
 بروی بگشاید و از موزان ایمان بآید و اگر بعد از هر نازی بکبار بخواند ما بستر
 روا شود و کناهانش عفو گردد و اگر کسی را کار ضرر و بستر باشد فرض
 بر او روزه و بکار خود فرومانده و در امور دنیا سرگردان و سرشته از دست او

بهر عدد

بهر عدد که بخواند بزودی فتح آن بسبکی وی را معلوم شود و از عهد هر عدد که خواند که
 و با نام تواند رسانید بخواند آنچه از فتح و اداء فرض و آمدن موال و معیشت و دفع
 مضرت وی شود و مقاصد بحصول پیوندد و اینست بسم الله الرحمن الرحیم امین
 بما انزل الیه من ربّه و المؤمنون کلّ من مابله و ملائکته و کتبه و رسوله لا یفرق بین احد
 من رسوله و قالوا سمعنا و اطعنا غفرانک ربنا و الیک المصیر لا یمکنت الله نفسا الا
 و سمعنا الیها ما کسب و علیها ما الکسب ربنا لا تؤاخذنا ان نسبنا و اخطانا ربنا
 و لا تخجل علینا اصرا کما حملت علی الذین من قبلنا ربنا و لا تخجلنا ما لا طاقه لنا به و اعد
 عتقا و اغفر لنا و ارحمنا انت مولینا فانصرنا علی القوم الکافرین الله
 الله لا اله الا هو الحی القیوم قل علیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین
 ید یم و انزل التوریه و الانجیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان
 ان الذین کفروا ما یأت الله لهم عذاب شدید و الله عزیز ذو انتقام
 ربنا انتا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان منوا بریکم فامثار ربنا فاعف لنا ذنوبنا
 و کفر عتاستبنا و نوقنا مع الابرار ربنا و انتا ما وعدتنا علی رسلك و لا
 تخزننا یوم القیمه انک لا تخلف الميعاد بالیها الذین منوا صبروا و صابروا و ابدوا بطول
 و اتقوا الله لعلکم تفلحون الحمد لله الذی خلق السموات و الارض و جعل
 الظلمات و النور ثم الذین کفروا برکبهم یعدلون قالوا ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم
 تغفر لنا و رحمنا لتکون من الخاسرین و الذین اذ ذهاب مغاضبا فظن ان لن
 نقدر علیه قادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
 فاستجبنا له و نجیناه من الغم و كذلك نجی المؤمنین بسم الله الرحمن الرحیم اذا جاء
 نصر الله و الفتح و رایت الناس یدخلون فی دین الله افواجا فسیج یجد ربک
 و استغفره انه کان توابا باب هشم در دفع حوام خوردن و فحش
 و غیبت و کذب و دفع شرب خمر و معاشی خلاف شرع اگر خواهند که خود را
 باردار ندانند فحش و حوام و غیبت و خطاکت و بطاعت حریص گردانند در مذهب

روز هر روز رو بست و پنجاه بار بخواند که عدد کبیر است و هر روز جمعه سجد چهل
و هشت بار و در جمعه آخر سجد و پنج بار بخواند ایندا از روز و دو شنبه کند و جمعه آخر
کند چون عدد کبیر که پنجاه و دو هزار و هفتصد و پنجاه و یکبار است در این ایام با نام
رساند انواع صلاحیت در ذات خود موجود بیند و بطاعت و محبت نماید و اگر کسی
صحت دل باشد و نصیحت در وی اثر نکند و معطر قبول نکند و قدری از وجود در پیش
تجارت خود بدهد در محله که ختم نام کند خبر کند و نه عرض مان بزد با بک عرض بزد بزد
و هر روز یکی از آن بخورد وی دهد دلش رفتی گردد و قاری این بات را نوبه قبول
و طاعت مضول گردد و اگر این بات را بمشک و بنوعیان بنویسد و در خواند کاهل
نماز پنهان کند و اغلب نماز گردد و وضو بردار و سر در کرد و اگر بعد مذکور شود
خواندن بعد و سه که پانصد و سی و پنج بار است بخواند در چهل روز و اگر این نیز
میشتر نکند عدد در صغیر در سر و در روز ششش نویسد بخواند و عدد دهم هر روز ده
بار است و رد کند و هر روز بخواند و اغلب نماز گردد و خدا بنعم دلش را از فحاشی دور گرداند
و مطیع امر خدای تم گردد از برکت فرشتان این بات کریمه و او را در شریف این است
بسم الله الرحمن الرحيم حوتم عليكم المسنة والدم والحكم الخنزير وما اهل الغيرة به
والمخنفه والمؤذنه والشرقة والتطيرة وما اكل السبع الا ما ذكبتهم وما ذبح على
التصب وان لسنفسموا بالانلام ذكركم فسيق اليوم بئس الذين كفروا من
دينكم فلا تخشونهم واخشون اليوم احملت لكم دينكم وانميت عليكم نفسي ونبئت
لكم الاسلام ديننا انما المؤمنون اذا ذكرا الله وحلت قلوبهم واذا نكبت عليهم امانه
زادتهم ايماننا وعلينا بهم بنوكلون قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر
لعانه هو الغفور الرحيم يا بئس اثم الصلوة وامر بالصروف وانه عن المنكر و احبر
على ما اصابتك ان ذلك من عزم الامور سلام قولك من رب رحيم بسم الله الرحمن الرحيم
والعاديات ضحيا والمؤيات قدما فالمعبرات صبحا فاشرك به تقعا فوسطن
به جمعا ان الانسان لربه لكون وانه على ذلك لشهد وانكحبا لخير لشداد

وبنجر جاکزها رحمت من ربك و ما عزمی و جعلنا بینهم و بین الغری فیها بارکنا فیها
 مری ظاهره و قد رنا فیها الشجر سیرا فیها البالی و انا ما امنین و هر بار که ختم با نام ^{بنا}
 این اسم را بخواند بارجم بارجم از حق تعالی سبقت باوهاب بارزانی تا بزودی
 مقصود برسد و در دولت بر روی قاری کشاده گردد و عجب ندارد و الله اعلم
 باب دهم در شرح شجر جن و ادواح و عدوی نام گردا شدن در دوام در
 چون کسی خواهد که ارواح جنیان را برای شنائی و مناسبت واقع شود سه رعبین
 که یکصد و بیست روز است اول حیوانی کند چهل شجره دین صایم باشد و در رعبین
 اول هر روز یکصد و هشتاد و یکبار بخواند و در رعبین دوم هر روز چهار صد
 و نود و نوبت بخواند و در این رعبین انجور که مذکور خواهد شد انچه خواند بسوزد و در ^{رعبین}
 سیم بخورد ایم سوزاند از ابتدا فرات نام با نام بی بخور نباشد و بعد از رعبین ثانی خواند اما
 علامت آنست که در واقع مردم خوب صورت خوش قد نیکو منظر خواهد و ارشادش
 خواهند کرد که چه کنی بان عمل نکند و هم چنان بخواند و اگر او را وعد علوم غریبه و مل
 دنیا کنند زنهار که ترک نکند و امکان دارد که در رعبین دوم این علامت در بیدار
 بیند و اگر در رعبین سیم شود بقول ایشان عمل نکند مضطرب گردند و مطیع شوند
 و در اجابت ارواح و شجر و تنجیم جن بر این عمل نیست و بی وهم و بی خطر است و سریع
 الا جا بنجور سنبل و لک سعد صندل عود قاری عنبر اشهب کافور مشک
 زعفران مجموع را بشیره قند کشند سازد و در سه روز بخورد و مندل در آید و هر روز
 ششصد و سی بار بخواند و مندل بدین طریق که نموده شد در بیرون شهر در
 باغ یا سر چشمه یا سبزه زار و یا از مردم بکشد و روی قبله بر روی سجاده نشیند
 و حجره برابر روی نهاد و هنوز ختم با نام رسانده باشد که جمعی ظاهر گردند
 و با وی بیعت کنند و مطیع وی گردند و غایم بوی دهند و برادر برسد و چون
 خواهد که از مندل بیرون آید دو رکعت نماز بکند و در هر رکعتی فاتحه الکتاب بگوید
 و باز در باره الکرسی نام فیها خالدون و چون بیرون آید شهر بخانی تصدی کند

نادوشی جاوید ماند و بعد از مندل دایم بخور بسوزد و اگر نیتیم و غیره خواهد هر روز
 این او را در دو نوبت و در کند و بخواند و هرگاه که او را کار کلی با همی بزرگ پیش
 آید در یک هفته یا صد و هشتاد و یکبار بخواند آنچه تواند باید که در اسبوع این
 عدد بخواند و بخور بسوزد و از آن جماعت ملا و طلبد مدد کلی باید در جمیع امور
 و این شجر هیچ خطر ندارد و جزوی و بنایب بحیرت بسم الله الرحمن الرحیم ان
 ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ايام ثم امنوی علی المرث فی فی
 اللیل التهار یطلب حثثا و الشمس و القمر و النجوم مسخرات بامر الاله الخلق و الامر
 سار الله رب العالمین و الصافات صفات اثار جرات زجرا قال البانی ذکر اقا الهکم
 لواحد رب السموات والارض و ما بینهما و رب المشارق انا ربنا سائر الدنیا و البینة
 الکواکب و حفظا من کل شیطان مارد لا یتمتعون الی الملاء الاعلی و یفقدون
 من کل جانب دحورا و لهم عذاب و اصب الا من خطف الخطفة فاشبه شهاب ثاقب
 فاستقمهم اهل شد خلفنا امن خلفنا انا خلفناهم من طین لازب باقونا اجیوا
 داعی الله و امنوا به یغفر لکم من ذنوبکم و یجیرکم من عذاب الیم ففتنا ابواب
 السماء بماء منهمر و فجرتنا الارض عیونا قال فی الماء علی امر قد قدر ما یعشر الخیر
 الانسان منطعمان تنفذوا من طار السموات والارض فانفذوا لا تنفذون
 الا بسلطان قل و حی الی انما اسمع نقر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا عجبا بهذا
 الی المرشد فامتابه و لن یشرک ربنا احدا و انما نعالی جدد ربنا ما اتخذ صاحبه
 و لا ولدا و انما کان یقول سفینها علی الله شیطا بسم الله الرحمن الرحیم
 اذا جاء نصر الله و الفتح و راہ الناس بدخلون فی دین الله افواجا فسیج یجد رب
 و استغفر الله کان ثوابا ما بسبب بازدهم در محبت و الفت میان طلب
 و مطلوب و ازواج خادم و مخدوم ابن ابی کریم را با آن محبت گویند و در مدت
 یکصد و بیست روز پنجاه و دو هزار و سیصد و چهل و هشت نوبت بخواند هر روز
 چهار صد و سی و شش نوبت بخواند و در روزهای جمعه چهار صد و سی و هشت بار و در

جمعه خور چهار صد و چهل هشت با بخواند و ابتداء از روز پنجشنبه کند تا جمعه تمام شود
 در یک محل خواند و در بجانب مطلوب کند و در وقت خواندن عنبر و سنبل و سداب
 بسوزد پیش از آن که ختم با تمام رسد ثبوت اثبات الفتن و محبت پیدا شود چنانچه ناز و زرد
 قطع نشود طالب را از مطلوب فایده هارسد و اگر این عدد مدبر نگردد که عدد دیگر است
 در هشت روز که عدد وسط که در بیست و هفتاد هشت بار است بجا آورد و خاتم خانم که
 چهل هشت نوشت است و رد باید کرد و عدد صغیر این واد چهار فوئد است هر که
 بخواند الفتن بینها واقع شود و اگر این باث کریم را بر شکر خواند و بهر کس که دهد
 محبت و کرد و اگر نضر قلوب عوام الناس کند و رد باید کرد و بهر عدد که تواند
 دایم بخواند تا اخیر عوام کند و اگر نویسد و بخورد دارد اثر عظیم دارد و باید که معطر
 دارد و بلك و غریب خواص بسیار بیند **بسم الله الرحمن الرحيم**
 زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والنفاس طهر المظفر من الذهب
 والفضة والخليل السؤم ولا نعام والحرث تلك مناع الحيرة الدنيا والله عند
 حسن الكتاب فلان كنتم تحبون الله فاتبعوني بحبكم الله ويعفركم ذنوبكم والله
 غفور رحيم ها انتم اولاء تحبونهم ولا يحبونكم وتؤمنون بالكتاب كله فيما
 رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم
 واستغفر لهم وشاورهم في الاقا فان اعزمت فوكل على الله ان الله يحب المتوكلين
 يحبونهم كحب الله والذين امنوا شدحبا لله فسوف ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه
 اذله على المؤمنين اعزة على الكافرين يا همدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم

والسلام على من اتبع الهدى

بجهت دزد برده قدحی بیاورد و پیر از آب کن
و انگشت در میان آن قدح آب بیندازد و این
دعای بخوان با اسم یکی که گمان از وی میداری
و با اسم هر که حرکت کنند در میان قدح آب
دزد بان است هذا دعایست

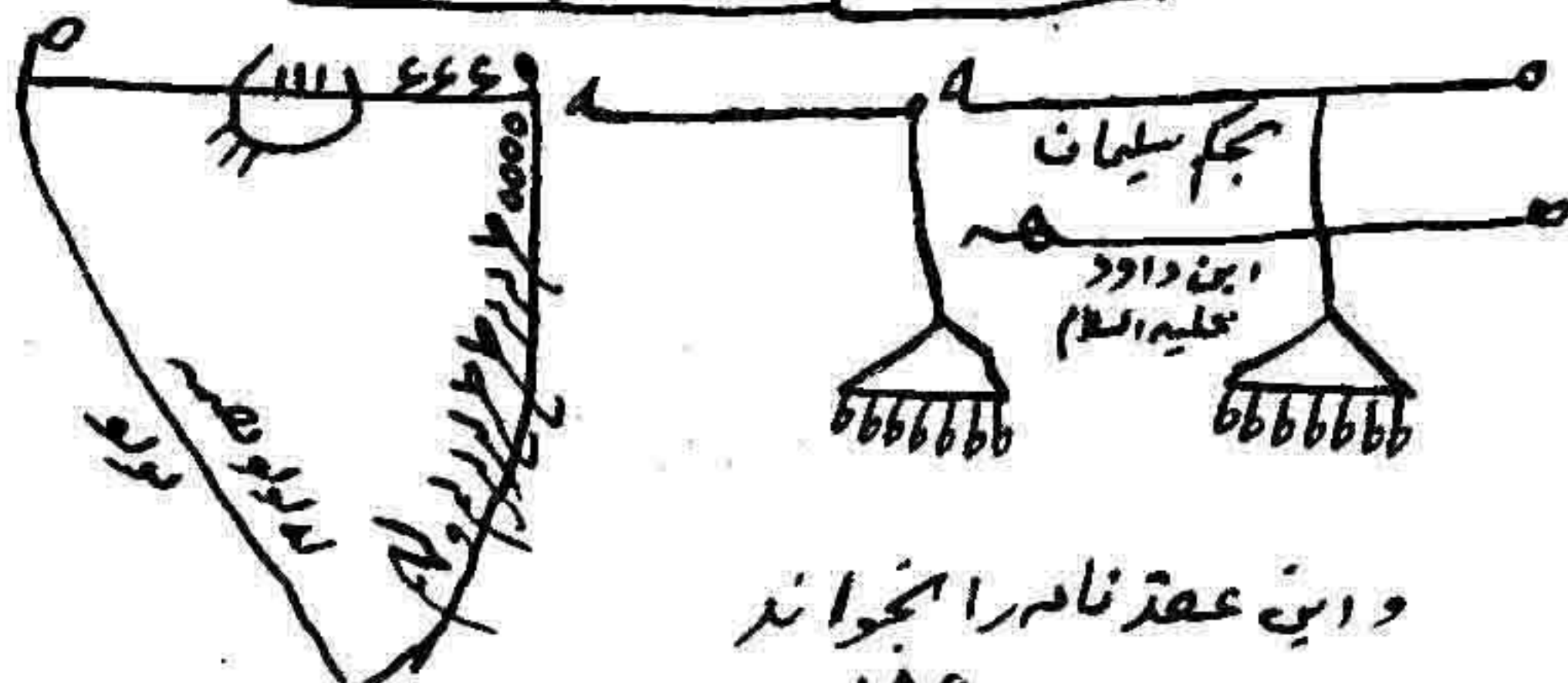
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ وَ اَلْاَرْضِ
وَّ رَبَّ الْمَآءِ وَ رَبَّ الْقَدَحِ يَا مَلِكُ
الْمَلِكِ تَوَقَّي الْمَلِكُ مِنْ تَشَاؤُ
وَ تَنْزِعِ الْمَلِكُ مِنْ تَشَاؤُ وَ تَعَزَّ
مِنْ تَشَاؤُ وَ تَنْقِلْ مِنْ تَشَاؤُ بَيْنَكَ
اَلْخَبْرَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اِنْ كَانَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ طَاجِبُ السَّرِقِ
فَلْيَدْرِكَ فِي ذَالِكَ =

دعا باید برابر یار بخارند این است
 و هم با آن سحر بنویسد بر آرزوی بسیار به بند
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بَطْلِسُوا بَطْلِسُوا الرَّحِيمِ
 حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
 وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ تَمْلِيحًا
 مشکینا مشلینا مرنوش دبر نوش و ساق نوش
 کشتیطیوش و قطیر طاه + آیه سحر این است
 اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَ اَلْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
 عَلَى الْعَرْشِ يَغْشَى اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
 سَاحِرَاتٍ بِاَمْرِهِ الْاِلَهَ الْخَلْقُ
 وَ الْاُمَرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 توضیح احضار در صفی که سبله در میان احضار
 است و سلام

سبيله در بيان احضار جن بداند هرگاه کس را آزار جني عارض شود
 اين طلسم را برابر رو او بداند و زمزمه قيان خود را در زیر منديل
 پيچيند و همه را دعوت کند بپرسد که چندين است يا کيد يا دو يا سه يا چهار يا پنج يا شش يا هفت يا
 و قتيقه دهد عارا صاحب احضار از نزد صاحب آزار بپنهان
 و از او بپرسد که آنها را من بيني حالا کجا هستند چون با طرف
 نظر کنند در یک طرف بيند آنها را و در پيش خود طلب کنند
 تا نزدیک بيايند بعد از آن دعوت کنند باز آنها بپرسد
 که اين فقير با شما چه کرده است که شما او را ميرنجانيد خواهند
 گفت که آدم ما را کشته است يا سوزانده است يا آزار رسانده است
 بعد دعوت کنند التماس کند آنها را که تقصير او را
 من عفو کنيد و بخشيد و بالغه نائيد يا آنها گويند که بخشيدم
 و بعد از آن آنها را بچهار کتاب و صد بيت چهار هزار
 پيغمبر قسم دهد که ديگر او را نرنجانند تا سه دفعه دعا را
 بصاحب آزار بدهد بابين نوع صلح و قسم دهد آنها را
 و دعای احضار را بخواند حاضر شوند بدو ق تامل
 و اين طلسم را بر دست صاحب آزار بنويسد
صا ص ص الحظ ص ۱۷۳ اوس ملهم ما ملاح
 هرگاه جن اطاعت نکند اين نامها را بنويسد يا نشي
 اندازد - مافوق مافوق مافوق
 لا فوق قافوق سافوق حافوق

و دعای غلط منزل که باید صاحب آزار نگاه کند این است
 که معروف بدست گیرد نظر کند تمام مدعیان خود را در پایی
 خاتم به بنید هذا طسم - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 طُوبٰی لَیَّ الرَّحْمٰنِ یَطْلُبُوْا اَلرَّحْمٰتِمْ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
 الْوَكِیْلُ فَنَعْمُ الْمَوْلٰی وَنَعْمَ النَّصِیْرُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی
 مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ اَجْمَعِیْنَ تَمْلِیْجًا مَّشْکٰتًا مَثَلثًا مَرْدُوشِ
 دِیَر فَرُوشِ شَاد فَرُوشِ کَشَطِیَطُوشِ طِیوْشِ و قَطْمِ
 حَلُوسِ اَرُوشِ مَارُوشِ بَطْرُوشِ مَلُونِاسِ جَبُورَاهِ
 و باورشاه و نیل ماه جابه سلس خلق و صلّی اللّٰهُ
 عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ اَجْمَعِیْنَ

لطف	خط	طرف	یاضف
۱	۱۲	۱۱	۸
لف	همهف	تلف	سف
۱۲	دو	۲۱	۱۲
دک	۹	هف	۱۳
۱۳	عف	۱۱	۳
دالط	۴	هیچ	حف ۱۱

عَهْدَنَا مِنْ سَبِّهِ وَعَقَّدَتْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَجَلِيلُكَ أَفْحَسْتُمْ
 إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ عَشَا وَارْتَكُمُ الْيَنَّا لَا تَرْجَعُونَ
 اَلَيْسَ اَيْنَ عَهْدَ رَا بْجَوَانِدُ و دِيَا نَزَا كَرِهَ زَنْدِ مَطِيْعِ شُونَد
 عَقَّدْتُمْ عَهْدًا صَرِيحًا صَحِيحًا مُحْكَمًا مِنْكَ لَنَا كُنْهًا وَآوَى
 بِعَهْدِ اللَّهِ وَعَهْدِ رَسُولِهِ وَبِحَقِّ نَفْسِ خَاتَمِ سُلَاطِنِينَ
 دَاوُدُ ۴ التَّجَلُّ التَّجَلُّ التَّجَلُّ - بعد از آن هر چه بخواند
 بپوشد و این دعا را بخواند اِنْصَرَفُوهُ بِحَقِّ
 آه آه آه آه آه آه آه يَا أَيُّهَا التَّمَلُّ اَدْخُلُوا
 مَكَانَكُمْ لَا يَخْطِئَكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 افْتَحْ لِسَانِيكَ وَفَتَحْتَ السَّمَاءَ يَا مَسْمُومٍ وَفَجَّرْنَا
 الْأَرْضَ عَيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدَرٍ
 اَمْرٌ دَرَمَتَنَ بَاخِرٍ وَاقِعٌ شَدِيدٌ وَفَتَحْتَ السَّمَاءَ
 بِجَوَانِدُ وَ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
 مِنْ قَبْلِكَ أَقَانِمَاتُ اَوْ قَبْلُ اِنْ قَلْبَتُمْ عَلَى اَعْقَابِكُمْ
 هَذَا الدُّعَاءُ الْاِحْضَارِ بِيحْ مَرَاتِبِ بِنِجَا نَزَا طَاضِرُونَ

قوف طليلش مریش انزلوا بحق طریش
 مریش اُحضروا بحق هذا اليوم ملك مذنبه
 بحق ميمونه ايا نوحه ملك ابيض ملك احمر برقا
 بهود به ملك شموش نصرانية اُحضرننا ثردى
 بما سلك بحق نوا نزلنا هذا القرآن على جبل
 لرايته خاشعا متضرعا من خشية الله
 وتلك الاملثال نضربها للناس لعلهم
 يتفكرون هو الله الذي لا اله الا هو
 الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن
 العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
 هو الله الخالق البارئ المصور له الا سماء
 الحسنة له ما فى السموات والارض
 وهو العزيز الحكيم الحلال الحشى اقبتا
 حلتنى حلتنى حلتنى حلتنى حلتنى
 اقبتا رقتا الهوط لا حول بكيرة بحجروه
 الوحا الوحا الوحا يا ايا يعقوب

شَمْرَدَلِيَا وَبِحَقِّ هَذِهِ السَّمَاءِ يَا سَيِّمُونَ قَرِيزِي
 اَنْ طَا طِيَا يَا تَرْكُرُو دَرَسَتَتْ بِدَلَةِ خُصْرَعِ
 بَيْنَ مَلِكٍ بِعَجْمِ عَجْمِ اَزْدَاغَا يَا عَالِمِ طِيُونَا
 صِيْطَغِيرِدُونَا اَلَا طَذُولِ بِعِزَّتِكَ يَا نَخِ يَا نَخِ
 يَا هَابُورِ يَا اَذُو ياي يَا صَاوَتْ يَا اِلِ يَا اِبِلِ
 يَا شَدِي اِصْبَطُو مَرَمَاتِ الْخَلْقِ يَدَفْعُ الْبَاطِلِ
 خَذَعَا اِلَيْكَ يَا مَطِطْرُونَ عَزَمَتْ عَلَيْكُمْ
 يَا اَرْوَاحُ الْمُقَدَّسَةِ الْمُوَكَّلِينَ الرُّوحَانِيْنَ
 يَا سَمَاءُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَفَرَقَانِهِ الْحَكِيمِ وَاقْسَمْتُ
 عَلَيْكَ يَا حَلِطُونَا شَيْءٌ بِحَقِّ الْحَيِّ الْقَيُّومِ
 سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَبِحَقِّ الْوُحُ
 يَا مَنْ قَرِشٍ وَبِحَقِّ الْمَطْطَرُونَ
 اَلْمَلِكِ اَنْ تَخْضَرُوْنِي وَارْوَاحُ الْمُقَدَّ
 الْمُوَكَّلَةِ بِهَذِهِ الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ

الْعَظِيمَةِ بِخَضَرٍ وَأَجِدُوا دَاعِيَ اللَّهِ
 بِحَقِّ الْبُزْأَابِ فِي جَمِيعِ الْأَنْبَاسِ
 عَجَلُوا عَجَلُوا عَجَلُوا وَلَا تَأْخُذُوا أَمْرِي بَارَكَ اللَّهُ
 فِيكُمْ وَعَلَيْكُمْ عَلَيَّ طُوشِ عَطْمُوشِ كَطَلِينِشِ
 كَبِطَاشِ كَبِطُوشِ طَهْرُمُوشِ حَنِئَا هُورِشِ
 يَا هُوَ طَارِشِ يَا كَتِينُ هُوشِ يَا كَهْرُمُوشِ
 يَا أَعْلَى نَعُوشِ الْمَلِكِ وَأَنْتِ وَأَصْحَابُكِ الْمَسَاءِ
 الْمَسَاءِ الْمَسَاءِ الْعَمَلِ الْعَمَلِ بِإِذْنِ اللَّهِ الْقَوْدِ الْقَادِرِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِلَا مَعِينٍ وَلَا ظَهِيرٍ وَالْأَفْسَلِ
 نَعَامَ عَلَيْكُمْ مَلَائِكَةُ مِنَ السَّمَاءِ بِأَيْدِيهِمْ شَوَاطِلٌ مِّنْ
 نَّحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرَانِ يُضْرِبُونَ وَجُوهَكُمْ وَأَوْدَابَكُمْ
 يُسْرِعُونَكُمُ إِلَى النَّارِ مِّنْ كَيْفِ الْحِجَابِ بِكُمْ
 وَبَيْنَ نَا طُورِ هَذِهِ حَتَّىٰ رَأَيْتُمْ وَعَيْنُهُ
 وَكَلِمَتُهُ أَمْرٌ دَرَّسَدَن تَا حِر كَتَنَدَا بِنِ جَا رَا
 بِنُ بِيدَر آتِي اِنْدَا زِد طَهَطَا شِ مَهِيَطَا شِ
 قَر طَهُوشِ قَهَطَا شِ وَالسَّلَامُ

طریقه دیگر احضار در خانه که بسیار روشن نباشد بروند
 و طاس مس سفید یا نقش بر آب و آب ریخته و این مربع را
 بر روی آب طاس انداخته بمبروع بگویند که در آب طاس
 بر مربع نظر کنند هرگاه جن حاضر شود التماس کند که دست
 از وی بردارید اگر حاضر شوند فیها وایشانرا قسم داده
 مرقض کنند اگر در طاس حاضر نشوند این احضار را
 بخوانند و هر مرتبه که بخوانند پیرسد که حاضر شده اند یا نه
 و قسمه حاضر شدند پیرسد چند نفرند و وقت مرتبه بخوانند
 این احضار را بخواند اگر چنانچه با خواندن غرایم هم حاضر
 علت از جن نیست بلکه مرض طرح دیگر است و این
 مکر تجربه شده است بخور صندل و کندر و تخم کشمش
 بسوزانند و غزیت این است
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ غَزَمْتُ الْفَلَکَ یَا مُعْزِ الْجَنِّ
 اِنْ کُنْتُمْ یَهُودَیْنِا یَحٰقُّ دَوْرَۃَ مُوسٰی بْنِ عِمْرَانَ
 وَتَسْعَ اَیَّاتِ بَیِّنَاتٍ وَالتَّوْرُ وَکِتَابِ سُتُوْرٍ
 اَهْبَاسُ اَهْبَا اَدُوْمِیْ اَصَاوِثُ اَلْشَّدَیْ
 وَاِنْ کُنْتُمْ نَصْرَانِیَا یَحٰقُّ اَلْاِنْجِلَ الْعَظِیْمُ وَیَحٰقُّ
 عِیْسٰی بْنُ مَرْیَمَ

وَأِنْ كُنْتُمْ مَجْزُوعِينَ بِحَقِّ صُحُفٍ مِنَ الْكِتَابِ وَبِحَقِّ
أَيِّرَاحِهِمْ وَبِحَقِّ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالشَّجَرِ وَالْمَاءِ
وَالنُّورِ الْمُنِيرِ وَالسَّقْفِ الْكَبِيرِ وَبَيْنَ النَّقَرَانِ
وَبِیَوْمِ الْقَدِيرِ إِلَّا قَدْسٌ وَالْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ
وَأِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمًا بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَإِلَى الْقَدِيمِ
وَالْكَتَبَةِ وَالْإِيمَانِ وَالنَّبِيِّ الْكَرِيمِ
مُحَمَّدٍ وَاصْحَابِهِ الْعَظِيمِ وَالْعُلَمَاءِ وَذُرِّيَّتِهِ
مِنَ الْخَاصِّ وَالْعِیمِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا
الْمَلِكُ الْجَنِّ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَبْدِ الرَّحِيمِ
أَجِيبُونِي بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْمُؤَلِّمِينَ
وَبِحَقِّ جَمِيعِ الْمُلُوكِ الْجَنِّ وَالشَّيَاطِينِ
وَبِحَقِّ دِينِكُمْ وَمَنْزَعِكُمْ وَمِلَّتِكُمْ وَمَقْبُولِكُمْ
وَرُسُلِكُمْ وَإِمَامِكُمْ وَكِتَابِكُمْ وَقَبِيلِكُمْ
أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ بِحَقِّ أَهْلِي شَرَاهِيَا

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَاتُوفَىٰ مُسْلِمِينَ بِحَقِّ
 قُلُوبِهِمُ إِلَىٰ أَنَّهُ سَمِعَ نَفْرَكُم مِّنَ الْجِبِّ فَتَقَالُوا
 إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ شَدِيدِ
 فَا مَنَّا بِهِ وَلَئِن شَرَكْنَا بِهِ لَشَيْئًا أَحَدًا
 وَإِنَّهُ لَفَالَا جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
 وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
 شَطَطًا أَسْرِعُوا وَاجِبُوا وَأَطِيعُوا بِحَقِّ
 وَالتَّصَافَاتِ صَفًا فَالْمَزَاجِرَاتِ زَجْرًا فَالتَّالِيَاتِ
 ذِكْرًا إِنَّ إِلَهُكُم لَوَاحِدٌ رَّبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالتَّرَائِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ
 وَالْمَغَارِبِ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ
 وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ وَلَا
 يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ
 وَيَقْدِرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُخْرًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصٍ إِلَّا مَنِ خَظَفَ
 الْخِطْفَةَ فَاتَّبَعْنَاهُ شَهَابٌ ثَقِيبٌ نَّامٌ...

احضار دیگر بآب بسیار بنویسد این مترا
 زیر طاس گذارد شروع در احضار کند
 یا مستی نایل یا مخفی کتوا اقات حکلا
 واکي کباتما کالاناکي ارحب مالاح مالاح
 فرائی ارحب سالاح من وانکر حیا مع املق
 امزای حبیا مع بحق الله من سلیم وانه بسم الله الرحمن الرحیم
 اگر خواهد که جنیان را حاضر نماید هفت مرتبه سوره قل
 اوحی را بخوان و بعد از آن این غزایم را بخوان
 که ذکر خدشت اگر خواهد بدانی که در درختگی
 و مبتلی و جزع یا جنون یا یا سرسام یا یا لافولیا
 یا سودا یا مرضی دیگری که علامت معلوم گردد
 و خسرنا بالغ بیاور و انکشت بزرگ او را با سیاهی
 مرکب سیاه و چرب کند و چادر شب در او انداز
 و بوی خوش در آتش انداز و حیاره نبات
 پیش خود کند و نقره در طاس به بنداز و آب
 پاک بطاس بریز و دست مال آب ندیده بروی طاس
 اندازد و به پشت کارد بطاس نهند و غزایم را بخواند

حاضر شوند از طفل بپرسد که بیچاره خود هر چه
 هر چه ایشان گویند عمل کند عزایم کبریا بن است این غمزه
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَوْ مِنْ اَعْمَرٍ وَفَجْرًا
 بَشِيرًا بَشِيرًا هَلَكَةً هَلَكَةً شَاكَةً يَا كَانِيْدَ وَشَاكَةً
 نِيْكَانِيْدَ وَشَاكَةً اَفْرِيْدَ كَانِ خَدَايَ تَعَالَى مِيْبَاشِيْدَ
 وَحَاضِرِ شَوِيْدَ وَشَخَرٍ مَنْ شَوِيْدَ وَاطْلَاعَتِ
 مَنْ كَنِيْدَ وَكُرْمَنِ اَز اِطْلَاعَتِ مَنْ نَبِيْجِيْدَ
 وَفَرْمَانِ بَرْدَارِ مَنْ شَوِيْدَ بَعِزَّةِ اَللّٰهِ وَقُدْرَةِ اَللّٰهِ
 وَحِكْمَةِ اَللّٰهِ وَبِحَقِّ حَضْرَتِ سَلِيْمِيْنِ وَخَاتَمِ
 سَلِيْمِيْنِ وَحِشْمَتِ سَلِيْمَانِ وَمَمْلَكَتِ سَلِيْمَانِ وَعَدَالَتِ
 سَلِيْمَانِ وَبِحَقِّ عَهْدِ نَامَةِ سَلِيْمِيْنِ بِنِ دَاوُدَ
 وَبِحَقِّ اَنَا نِيْكَهَ دَر تَوْرَايَةِ مُوسَى سَبِّ وَبِحَقِّ
 اَنَا نِيْكَهَ دَر زَبُورِ دَاوُدَ سَبِّ وَبِحَقِّ اَنَا نِيْكَهَ
 دَر اِنْجِيلِ عِيْسَى سَبِّ وَبِحَقِّ اَنَا نِيْكَهَ دَر صُحُفِ
 اِبْرَاهِيْمَ سَبِّ وَبِحَقِّ

وَبِحَقِّ أَنَا نِيدُكَ دُرُفَرُ قَانِ مُحَمَّدٍ ۲۳۳ سَبَّ
 نَهْ اَزْ كَمِيَا لَهْ رَاهْ بِيَا يَدِ وَا زْدَهْ سَالَهْ رَاهْ بِيَا
 وَا زِيَا صَد سَالَهْ رَاهْ بِيَا يَدِ وَا زِيَا لَمَاهْ رَاهْ بِيَا
 وَا زِيَا كَهْفَهْ رَاهْ بِيَا يَدِ وَا زِيَا رُوزَهْ رَاهْ بِيَا يَدِ وَا بَكُونِيَدِ
 اِنْ نَبِيَهْ كَنَاهْ كَار رُوزِ كَارِ جِهْ كَنَاهْ دَارِ دِ وَا زِيَا كَنَاهْ
 اَوْ دَرِ كَنَزِيَرِ بَحَقِّ خَاتَمِ سَلِيْمَانِ رُبْنِ دَاوُدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَبِحَقِّ يَا طَمَحُشَا يَا مَلِكُشَا يَا مَالِكُ الرُّقَابِ
 وَ اَلَا نَمِمْ وَ بَحَقِّ يَا قَا طَمَحُشَا مَطْرُوشَا وَ بَحَقِّ
 يَا مَرَلُشَا دَا عِيَا بُو شِيْشِ مَشْطَرُشَا يَا مَشْطَرُشَا
 يَا عَنَوَانِ الْجَنِّ وَ اَلَا نَمِمْ يَا مَسِيَا يَا مَطْلُوعَا
 يَا مَاسِيحُ اَللّٰهُ وَ مَا يَعْلَمُ التَّسْوِيْرَ وَ الْخَفِيَا تِ
 وَ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثَى وَ مَا يَنْفِضُ الْاَرْحَامُ
 وَ نَزْدَادُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ عِنْدَهُ يَتَقَدَّرُ
 وَ حَا جَتِيْ سَرِيْعُ اسْرَقُ مِنْ لَمْعِ الْبَرْقِ

ابرق الى طيف اسر عوا بحق هذه الاسماء سواريش
 شاتوش بطلح فخطوش عكرو وش مكشاث
 اسر عوا واطيعوا عزمت عليكم انيكم بعلم القرآن
 سورة الرحمن بالفرق والطوفان تحت
 العرش بشدة والقطر بحكم النفس يا به الكرم
 يعلو السماء بضرع الى الله شتايع الليل والنهار
 يوج الرسل بيلة القدر بفرايض الكتاب
 يا ايام الجمعة بكثرة اسمائك بعد دفعتك
 بنهروض الكتاب يمكنون عينك برباد
 عهدك اركوا عزمت عليكم بجوار الكرم
 برادق العرش بحملة الكرم
 بخاتم الجبار سليمان بن داود عليه السلام
 بسم الله الرحمن الرحيم ان لا تقلوا على واثني
 مسلمين وانه منكم يا منزه عيب اجب
 اثنت واعوا نكف وانت يا صاحب
 المذهب الملك الجبار بحق هذه الاسماء عليكم

وَالرَّامِ
 يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ يَا عَبْدَ الرَّحِيمِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ قُلُوبُهُمْ وَصُورُهُمْ
 سَعَةً أَعْضَانُهَا بِكُلِّ زَمَانٍ وَسَاعَةٍ بِكُلِّ أَرْضٍ وَبِكُلِّ أَفَقٍ
 وَمَكَانٍ وَأَطْهَرُهَا عَظُمَتْ عَلَيْكُمْ يَا سَحَابُ السَّحَابِ وَالسُّورُ وَالسُّورُ
 وَأَتَمَّصَتْ بِكَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالْأَفْرَاسِ وَالْأَفْرَاسِ وَالنَّشَابِ
 وَالْإِثْبَاتِ مِنْ كُلِّ أَفَقٍ وَغَاةٍ وَغَاةٍ وَغَاةٍ وَغَاةٍ يَا اللَّهُ بِحُجْرَةِ
 أَيْمَنٍ مَا أَيْمَنَ وَبِحُجْرَةِ دَائِلٍ بَوَاشِشٍ وَبِحُجْرَةِ أَهْبَاشٍ
 أَمَاعُوتٍ وَبِحُجْرَةِ أَعْتَمَتْ بِاللَّهِ يَا اللَّهُ أَحْفَظْنِي بِكُلِّ بَلَاءٍ
 وَغَاةٍ وَغَاةٍ بِحُجْرَةِ مُوسَى وَنُوحٍ وَبِحُجْرَةِ ذَكَرٍ يَا وَشَاعِلٍ
 وَيَحْيَى وَبِحُجْرَةِ إِبْرَاهِيمَ وَبِحُجْرَةِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى
 نَوَّطْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَبِحُجْرَةِ أَعْتَمَتْ بِكَ مِنْ شَرِّ
 الْجِنِّ وَالْإِنْسِ بِقِرَائَتِ النَّفْعِ وَاسْتِجَابَةِ الدُّعَاءِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
 يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
 الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَرْوَاحِ وَالشَّيَاطِينِ وَالْجِنِّ وَغَزَمْتُ
 عَلَيْكُمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ وَعَلَى الْكَافِرِينَ مِنْكُمْ
 وَمَنْ يَسْكُنُ الْبَرَّ التَّحَمُّانَ وَمَنْ يَسْكُنُ الْمَاءَ وَمَنْ يَسْكُنُ
 الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 وَالْآيَةَ وَالْمَجُوسَ وَالْمَجُوسِيَّةَ وَالْيَهُودَ وَالْيَهُودِيَّةَ
 وَالنَّصَرَانِيَّةَ وَالنَّصَرَانِيَّةَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِيَّةَ عَزَمْتُ

عَزَمْتُ بِعِزِّ سَمَةِ اللَّهِ سَلِيمِ ابْنِ دَاوُدَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي
سَخَّرَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالشَّيْبَانِ وَالطُّيُورِ
وَالْوَحُوشِ وَبِحَقِّ أَسْمَاءِ اللَّهِ أَلْتَأَمَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَبِرَّاءِ رُءُوفِهِمْ وَبِحَقِّ أَدَمَ ابْنِ الْبَشَرِ وَبِحَقِّ نَعْتِ
وَهَابِيلَ وَآدَمَ وَنُوحٍ وَلُوطَ وَابْرَاهِيمَ وَهَامَ
وَأِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ كَلَامًا هَدَيْتَنِي وَنُوحًا هَدَيْتَنِي قَبْلَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَيُوبَ وَيَعْقُوبَ
وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ يُخْبِرُ الْمُحْسِنِينَ
وَبِحَقِّ ذِكْرِيَا وَحَمَّى وَعِيسَى وَحُضْرٍ وَالْمَآسِي
وَبِحَقِّ كُلِّ مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنْ عِبَادَةٍ وَالْبَيْعِ
وَذَوِ الْكُفْلِ وَذَوِ الْقُرْنَيْنِ وَطَالُوتَ وَبِحَقِّ
عِزِّ رَائِلَ وَبِكَايِلَ وَاسْرَافِيلَ وَجِبْرِيلَ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَعَلِيٍّ نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِإِنْفِشْرِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي تَوَارِيهِ
وَبِحَقِّ كُلِّ سُورَةٍ وَآيَةٍ وَحَرْفٍ وَكَلِمَةٍ فِي تَوَارِيهِ
وَبِحَقِّ كُلِّ أَمْرٍ وَنَهْيٍ فِي تَوَارِيهِ احْضَرُوا يَا ذُنَّ اللَّهُ تَعَالَى
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا أَرْوَاحَ الْجَنِّ
 وَالتَّشْيِاطِ طِبْنَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْكَافِرِينَ وَالْكِبْرَاءُ
 وَالْمُرَءِيسَ وَالْأَمْرَاءَ وَالسُّلَاطِينَ وَالْإِنْبِيَاءَ
 وَالْمُسْتَحْيَ وَالْمُتَأَقِّبَ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى الْقَدِيمِ الْقَدِيمِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ إِنْ أَلْقَى إِلَى كِتَابٍ كَرِيمٍ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
 وَالْحِكْمَةِ وَالْإِيمَانِ وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مُسْطَوٍ
 إِنْ كُنْتُمْ نَصْرَانِيًّا وَبِحَقِّ الْأَنْجِيلِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَبِئْتِ الْمُقَدِّسِينَ
 وَالنَّبِيَّ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاصْحَابُهُ وَعِلْمَانُهُ وَكِتَابُهُ
 بِهَيْئَتِهِ وَطَهَ وَمَعَسَقَ وَالْمَكْحُوسَ وَلَيْسَ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ
 وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا ابْنَةَ إِبْلِيسَ سَيِّدَةَ التَّشْيِاطِ طِبْنَ
 وَالْجَرَّ فَصَاحِبَةَ النَّارِ وَالشَّرِيرَ يَا عَيْنَهُ يَا سَيِّدَهُ
 اللَّقْبَ وَالصُّلْبَ وَالْأَنْجِيلَ الْأَعْظَمَ بِحَقِّ قُرْآنِهَا وَلاُصْحَابِهَا
 وَلاُتَوَمِّ وَلاُكُلِّ وَلاُشَرِّ بِحَقِّ نَصْرَانِيَّةٍ وَبِئْتِ الْمُقَدِّسِينَ
 وَبِاسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْعَزِيزِ الْقَوِيُّ الْقَدِيمُ أَمْرُهُ
 سَلِيمٌ وَإِنَّهُ يُسَمِّي اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ بِالْأَنْجِيلِ
 وَبِكُلِّ حَرْفٍ وَسُورَةٍ وَكَلِمَةٍ وَبِحَقِّ كُلِّ أَمْرٍ وَنَهْيٍ
 فِي الْأَنْجِيلِ أَخْضِرُوا بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى كُلَّ شَيْءٍ هَالِكٍ

إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَنْتُمْ مَحْجُوبُونَ
 أَنْتُمْ أَنْبِيَاءُ أَوْ مُسَلِّمُونَ أَوْ غُرَبَاءُ أَوْ تُرْكَكِيَاءُ وَهِنْدِيَاءُ
 فَأَنْتُمْ فَرَزْتُمْ عَلَيْكُمْ فَأَخْرَجَ بِأُذُنِ اللَّهِ تَعَالَى الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ قَوْلُكَ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ نَسْأَلُ
 نَهْ بِكَ كَانِيدٍ وَشَاهِدٍ نِيكَانِيدٍ وَشَاهِدٍ أَفْرِيدٍ كَارِخْدَامِيدٍ
 مِيرَسِيدٍ عَاضِرِ شَرِيدٍ بَحْنِ آتَا نِيكَ أَدَمَ خَوَانِدَ صَفِي كُشْتِ
 وَنُوحَ خَوَانِدَ نَحْيِ كُشْتِ وَابْرَاهِيمَ خَوَانِدَ خَلِيلِ كُشْتِ
 وَمُوسَى خَوَانِدَ كَلِيمِ كُشْتِ وَمُوسَى خَوَانِدَ بَنِي كُشْتِ
 وَمُحَمَّدًا مَصْطَفَى خَوَانِدَ حَبِيبِ كُشْتِ وَعَلِيَّ خَوَانِدَ وَلِيِّ عَزِيمِ كُشْتِ
 يَكُونُ عَمْرًا يَمُوتُ بِرَأْسِ جَمَاعَتِ أَرْوَاحِ دِيَوَانِ وَجَنَّتَانِ وَكَبَرَانِ
 وَجَهْدَانِ وَارْمَنِيَانِ وَهَرِطَالِفِيهِ كَهْ سَتَدِ كَرْدِ آئِيدِ
 بَغْرِيَانِ اللَّهُ تَعَالَى بَيَا سِيدِ وَتَرْكِ آيِنِ كَنِيدِ التَّجْمِيلِ
 السَّعْيِ التَّجْمِيلِ السَّامَةِ السَّامَةِ السَّامَةِ السَّامَةِ السَّامَةِ
 إِنَّهُ مِنْ سَلِيمٍ وَإِنَّهُ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا
 مَعْشَرَ الْبَشَرِ وَالْإِنْسِ وَالنَّسْلِ طَلَبِ
 وَمَنْ لَانَ مِنْكُمْ رِيضًا ضَرَا نَبِيًّا وَبِحَقِّ
 عِيسَى رُوحِ اللَّهِ قَمِ بِأُذُنِ اللَّهِ تَعَالَى

اَلَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَنْ كَانَ مُسْلِمًا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 الْمُصْطَفَى قَدْ بَاذَنَ اللَّهُ تَنْ كَانَ مِنْكُمْ بِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ
 وَبِحَقِّ كَانَ وَبِحَقِّ عَزَّ شَيْخُ يَاعْظِمُ وَبِحَقِّ تَوَاتُرِ
 مُوسَى يَاعْظِمُ وَبِحَقِّ أَنْجِيلِ عِيسَى يَاعْظِمُ وَبِحَقِّ
 زَبُورِ دَاوُدَ يَاعْظِمُ وَبِحَقِّ فِرْقَانِ بَرِئِينَ
 رَدِّ دَعْوَاهُ بِخَيْرِ انْ مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى ۳۴ وَاَللهُ
 عَلِيمًا كَانَ يَاعْظِمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَقَدْ
 جَمَعَ شَدِيدَ أَحْوَالِ بِيَارِ رَا بَرِئِينَ يَكُونُ عَمَلُ كُنْ

اگر چنانچه جن نافرمانی کند حاضر شوند این را
 بر سر مهر بخوانند ضیاء هلاک شوند عَزَّ مَتَّ عَلَیْکُمْ
 شَوَاطِئُ مِنْ نَارٍ وَنَحَّاسٌ فَلَا تَقْصِرَ الْاَلْ
 خَذُوْهُ فَعْتَلَوْهُ ثُمَّ اَلْجَهَنَّمِ صَلَّوْهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
 ذُرْعَاهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ +
 اگر جن در تن مصروع ببردن نرود این را سه بار بر آب
 خاند بر بیمار باشد البته خیانت روضه شود - یَوْمَ نَحْجِيْ
 عَلَیْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَنُكْوِنُ بِهَا جَاءَهُمْ وَجَنُوبَهُمْ وَظَلُّوْهُمْ
 هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ خَذُوْهُ قَوَّامًا كُنْتُمْ تَكْتُرُوْنَ فَلَمَّا تَرَاكُمْ اِلَّا عَذَابًا

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
 عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
 وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
 يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ
 وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
 مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
 اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مِثْلَ شَتِّ حَرَسًا
 شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمِيعِ فَمَن
 يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ
 بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
 وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
 اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى
 ءَامَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشْدًا ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوِاسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لَنَفْنِئَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

فهرست اسماء الحسنی ۱۹ اسم

۱	الله	۲۱	حسین	۴۱	شکروز	۶۱	قایض	۸۲	مقیث
۲	احد	۲۲	حمید	۴۲	شیرشاه	۶۲	قاضی	۸۳	مؤمن
۳	اکرم کریم	۲۳	حقی	۴۳	صادق	۶۳	قاهر	۸۴	مبین
۴	اول و آخر	۲۴	خالق	۴۴	صانع	۶۴	قدیر قادر	۸۵	منان
۵	باری بر	۲۵	خبیر	۴۵	صمد	۶۵	قدوس	۸۶	محبی
۶	باط	۲۶	خیر الناصرین	۴۶	طاهر	۶۶	قدیم	۸۷	میت
۷	باطن	۲۷	دیان	۴۷	طاهر	۶۷	قریب	۸۸	ناصر
۸	باعث	۲۸	زاری	۴۸	عدل	۶۸	قوی	۸۹	نور
۹	باقی	۲۹	رائی	۴۹	غریز	۶۹	قیوم	۹۰	واحد
۱۰	بدیع	۳۰	رازق رزاق	۵۰	عظیم	۷۰	کافی	۹۱	وارث
۱۱	بصیر	۳۱	رب	۵۱	عفو	۷۱	کاشف	۹۲	واسع
۱۲	تواب	۳۲	الرحمن	۵۲	علیم	۷۲	کبیر	۹۳	ودود
۱۳	جبار	۳۳	الحسین	۵۳	علی عالی علی	۷۳	لطیف	۹۴	وفا
۱۴	جلیل	۳۴	رقیب	۵۴	غفور غفار	۷۴	ملک	۹۵	وکیل
۱۵	جواد	۳۵	رؤف	۵۵	غنی	۷۵	مبین	۹۶	وتر
۱۶	حسب	۳۶	سبح	۵۶	غیاث	۷۶	مشین	۹۷	وکی
۱۷	حقی و خفی	۳۷	سلام	۵۷	فاطر	۷۷	مشکب	۹۸	وهاب
۱۸	حفظ	۳۸	سمیع	۵۸	فالق	۷۸	محبیب	۹۹	حادی
۱۹	حق	۳۹	سید	۵۹	مفاح	۸۰	مخیط		محر
۲۰	حکیم	۴۰	اشانی	۶۰	فردوس	۸۱	منصور		یخو

فرقان	۱	هادی -
سوره سبأ	۱	فتاح
ملثکه	۱	شکور
زمر	۱	کافی
مؤمن	۴	غافر الذنب - قابل التوب - شدید العقاب - ذالطو ^ل
زاديات	۲	رزاق - ذالقوه المستين -
طور	۱	بر
اقترب	۱	ملک
الرحمن	۲	باقی - ذالجلال
حدید	۴	اول - اخر - ظاهر - باطن -
حشر	۱۰	قدوس - سلام - مؤمن - مهین - متکبر - عزیز
		جبار - خالق - باری - مصور
معارج	۱	ذالمعارج
الاعلی	۱	اعلی
نم	۱	اکرم
مجد	۲	مبته - مسبد -
اخلاص	۲	احد - احد -

أَسْمَاءُ الْحُسْنَى

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ اسْمًا «مِائَةُ الْوَاحِدِ» مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَ

١- اللَّهِ	١٦- الْأَكْرَمُ	٣٠- الرَّحِيمُ
٢- الْوَاحِدُ	١٧- الظَّاهِرُ	٣١- الذَّارِي ذَرَاءَ
٣- الْأَحَدُ	١٨- الْبَاطِنُ	٣٢- الرَّازِقُ
٤- الصَّمَدُ	١٩- الْحَيُّ	٣٣- الرَّقِيبُ
٥- الْأَوَّلُ	٢٠- الْحَكِيمُ	٣٤- الرَّؤُوفُ
٦- الْآخِرُ	٢١- الْعَلِيمُ	٣٥- الرَّابِّي
٧- السَّمِيعُ	٢٢- الْعَلَمُ	٣٦- السَّلَامُ
٨- الْبَصِيرُ	٢٣- الْحَفِظُ	٣٧- الْمُؤْمِنُ
٩- الْقَدِيرُ	٢٤- الْحَقُّ	٣٨- الْمُفَهِّمُ
١٠- الْقَاهِرُ	٢٥- الْحَسِبُ	٣٩- الْعَزِيزُ
١١- الْعَلِيُّ الْأَعْلَى	٢٦- الْحَسِيدُ	٤٠- الْحَبَّازُ
١٢- الْبَاقِي	٢٧- الْخَفِيُّ	٤١- الْمُتَكَبِّرُ
١٤- الْبَتِّينُ	٢٨- الرَّتَبُ	٤٢- السَّيِّدُ
١٥- الْبَائِي الْبَرُّ	٢٩- الرَّحْمَنُ	٤٣- النَّبِيحُ

أَسْمَاءُ الْحُسْنَى

(٣)

٧٦ - كَاشِفُ الضَّرِّ	٦٠ - الْقَوَى	٤٤ - الشَّهِيدُ
٧٧ - الْوَرَى	٦١ - الْقَرِيبُ	٤٥ - الصَّادِقُ
٧٨ - الْغُورُ	٦٢ - الْقَيُّومُ	٤٦ - الصَّانِعُ
٧٩ - الْوَهَّابُ	٦٣ - الْقَائِضُ	٤٧ - الطَّاهِرُ
٨٠ - النَّاصِرُ	٦٤ - الْبَاسِطُ	٤٨ - الْعَدْلُ
٨١ - الْوَاسِعُ	٦٥ - قَاضِي الْمَجَاجِثِ	٤٩ - الْعَفْوُ
٨٢ - الْوَدُّودُ	٦٦ - الْمَجِيدُ	٥٠ - الْغَفُورُ
٨٣ - الْهَادِي	٦٧ - الْوَلِيُّ وَوَالِي	٥١ - الْغَنَى
٨٤ - الْوَقِيُّ	٦٨ - الْمَنَّانُ	٥٢ - الْغِيَاثُ
٨٥ - الْوَكِيلُ	٦٩ - الْمُخِيطُ	٥٣ - الْفَاطِرُ
٨٦ - الْخَبِيرُ	٧٠ - الْمُبِينُ	٥٤ - الْفَرْدُ
٨٧ - الْوَارِثُ	٧١ - الْمُقْتِ	٥٥ - الْفَتَّاحُ
٨٨ - الْبَرُّ	٧٢ - الْمُصَوِّرُ	٥٦ - الْفَالِقُ
٨٩ - الْبَاعِثُ	٧٣ - الْكَرِيمُ	٥٧ - الْقَدَمُ
٩٠ - التَّوَّابُ	٧٤ - الْكَبِيرُ	٥٨ - الْمَلِكُ
٩١ - الْجَوَّادُ	٧٥ - الْكَافِي	٥٩ - الْقَدُّوسُ
٩٢ - الْحَلِيلُ		
٩٣ - الْخَالِقُ		
٩٤ - خَيْرُ النَّاصِرِينَ		
٩٥ - الدَّانِ		
٩٦ - الشَّكُورُ		
٩٧ - السَّمِيعُ		
٩٨ - السَّطِيعُ		
٩٩ - السَّامِعُ		

٢٥

www.inapply.com

www.paydownload.ir

www.paydownl